

Nr 579.

Lag
om nykterhetsvård;*given Stockholms slott den 27 juli 1954.*

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer.

Inledande bestämmelser.

1 §.

Missbrukar någon alkoholhaltiga drycker, skola enligt vad nedan sägs åtgärder vidtagas för att återföra honom till ett nyktert liv.

Alkoholmissbruk föreligger, då någon, ej blott tillfälligt, använder alkoholhaltiga drycker till uppenbar skada för sig eller annan.

2 §.

Med alkoholhaltiga drycker förstås i denna lag spritdrycker och vin ävensom sådana maltdrycker, som innehålla mer än en och åtta tiondels viktprocent alkohol.

Vad i lagen sägs om alkoholhaltiga drycker skall ock gälla alkoholhaltiga ersättningsmedel för sådana drycker.

Nykterhetsnämnder.

3 §.

I varje kommun skall finnas en kommunal nykterhetsnämnd och i varje län en länsnykterhetsnämnd.

Nykterhetsnämnderna skola stå under tillsyn av socialstyrelsen.

När i denna lag stadgas, att viss åtgärd skall ankomma på eller anmälan göras hos nykterhetsnämnden, åsyftas därmed, såvida ej annat utsäges, den kommunala nykterhetsnämnden i den kommun, där den som avses med åtgärden eller anmälan har hemortsrätt eller eljest vistas.

4 §.

1 mom. Kommunal nykterhetsnämnd och länsnykterhetsnämnd hava till uppgift, var inom sitt verksamhetsområde, att övervaka nykterhetstillståndet samt att i enlighet med vad i denna lag sägs eller eljest finnes stadgat vidtaga åtgärder för dess förbättrande.

¹ Prop. 1954: 159; Särsk. U 7; Rskr 316.

* 312—540024. Svensk författningssamling 1954, Nr 579 och 580.

Därvid åligger det nykterhetsnämnd särskilt att söka förebygga och motverka onykterhet och dryckenskap genom uppsyn, råd och anvisningar till försäljare av alkoholhaltiga drycker genom åtgärder mot olovlig befattningsmed sådana drycker; att verka för nykterhetsfrämjande åtgärder genom framställningar och yttranden till vederbörande myndigheter; samt att tillhandagå enskilda personer med de råd och upplysningar, som äga samband med nämndens uppgifter.

Nykterhetsnämnd har att ställa sig till efterrättelse de anvisningar angående verksamheten som socialstyrelsen meddelar.

2 mom. Utöver vad i 1 mom. sägs åligger det länsnykterhetsnämnd att hålla sig noggrant underrättad om de kommunala nykterhetsnämndernas verksamhet, att öva tillsyn över att dessa fullgöra sina uppgifter samt lämna dem vägledning och bistånd.

Finner länsnykterhetsnämnd, att kommunal nykterhetsnämnd underlåter att vidtaga åtgärd, som enligt denna lag ankommer på den kommunala nämnden, eller att sådan nämnd ej handlägger ärende på nöjaktigt sätt, så länsnykterhetsnämnden söka åvägabrinda rättelse genom råd och anvisningar. Vinnes ej rättelse härigenom eller påfordrar ärendets art omedelbart in- gripande, har länsnykterhetsnämnden att vidtaga de åtgärder i ärendet, so eljest ankomma på den kommunala nämnden. Har så skett, må den kommunala nämnden ej taga befattningsmed ärendet i vidare mån än länsnykterhetsnämnden föreskriver.

Då länsnykterhetsnämnden vidtager åtgärd, varom i andra stycket sägs, äger länsnykterhetsnämnden samma befogenheter, som tillkomma kommunal nykterhetsnämnd.

3 mom. Angående nykterhetsnämnds åligganden i övrigt är särskilt stadgat.

5 §.

Kommunal nykterhetsnämnd skall utgöras av särskilt tillsatt nämnd eller, därest kommunens ringa folkmängd eller liknande förhållande gör sådan obehövlig, av kommunens fattigvårdsstyrelse.

Konungen äger föreskriva, att kommun skall tillsätta särskild nykterhetsnämnd. Framställning härom må göras av länsnykterhetsnämnden.

Ledamöter i särskild kommunal nykterhetsnämnd utses av kommunen till det antal, som med hänsyn till folkmängden och andra förhållanden erfordras, dock minst fem. Suppleanter utses av kommunen till minst ledamöternas halva antal. Såväl män som kvinnor skola vara representerade i nämnden. Om möjligt bör läkare vara ledamot av nämnden.

Beträffande valbarhet, obehörighet, rätt att avsäga sig uppdraget, ledamotens och suppleants tjänstgöringstid och avgång, vissa prästers rätt att deltaga i nämndens förhandlingar, val av ordförande, vice ordförande och kassaförvaltare, ordningen för nämndens arbete, ordförandens åligganden, ersättning åt ordförande och ledamöter, medelsförvaltning, avlämnande av utgifts- och inkomstförslag, räkenskapers förande, redovisning, granskning av nämndens räkenskaper och förvaltning samt ledamots ansvarighet äger vad i 10, 12—14 och 21 §§ i lagen om fattigvården finnes stadgat rörande fattigvårdsstyrelse motsvarande tillämpning.

I fråga om nykterhetsnämnd i Stockholm gälla de bestämmelser, som Konungen på förslag av stadsfullmäktige meddelar.

6 §.

Om i särskild kommunal nykterhetsnämnd icke finnes ledamot, som är läkare, skall vederbörande tjänsteläkare närvara vid nämndens sammanträ-

, i den mån han icke hindras av andra tjänsteåligganden. Han skall där-
däga rätt att deltaga i överläggningarna samt att få sin mening antecknad
i protokollet.

I stad med mer än en tjänsteläkare skall vad sålunda stadgats gälla förste
tadsläkaren.

7 §.

I den mån det finnes erforderligt, må kommunal nykterhetsnämnd till sitt
biträde kalla därtill skickade män och kvinnor.

8 §.

1 mom. I kommun, där nykterhetsnämnden utgöres av fattigvårdsstyrel-
sen, skall kommunen utse en av styrelsens ledamöter att för den tid han är
vald till ledamot bereda och vara föredragande i de ärenden, som ankomma
på nykterhetsnämnds prövning.

2 mom. Kommunal nykterhetsnämnd äger uppdraga åt ordföranden, en
eller flera ledamöter eller viss befattningshavare hos nämnden att avgiva
yttrande till polismyndighet i ärende rörande ansökan om eller innehav av
körkort. Åtgärd, som vidtagits i anledning av sådant uppdrag, skall anmälas
för nämnden så snart det kan ske.

Konungen äger för viss kommun förordna, att befattningen med ärenden
i övrigt, vilka kommunal nykterhetsnämnd har att handlägga, må i den ut-
sträckning Konungen bestämmer tillkomma ett eller flera arbetsutskott, som
utsetts inom nämnden. Närmare föreskrifter om arbetsutskotts samman-
sättning och verksamhet meddelas av Konungen.

9 §.

Länsnykterhetsnämnden skall hava följande sammansättning:
en ledamot, vilken tillika är ordförande, utsedd av socialstyrelsen,
en ledamot, som skall vara läkare, utsedd av socialstyrelsen efter samråd
med medicinalstyrelsen,
en ledamot, utsedd av länsstyrelsen, samt
två ledamöter, utsedda av landstinget; dock skall i län, som omfattar två
landsting, vardera landstinget utse en ledamot samt i län, som omfattar en
stad, vilken icke deltagar i landsting, landstinget utse en ledamot och stads-
fullmäktige i den staden en ledamot.

I län, som omfattar två städer, vilka ej deltaga i landsting, skola, utöver
de av socialstyrelsen och länsstyrelsen utsedda ledamöterna, utses tre leda-
möter, av vilka landstinget utser en och vardera staden en ledamot.

För varje ledamot utses på enahanda sätt en suppleant.

Ledamöter och suppleanter utses bland inom länet bosatta svenska män
och kvinnor, som fyllt tjugutre år. Beträffande obehörighet och rätt att
avsäga sig uppdraget äger vad i 12 § 1 mom. i lagen om fattigvården finnes
stadgat rörande fattigvårdsstyrelse motsvarande tillämpning.

Ledamöter och suppleanter utses för två kalenderår. Avgår ledamot eller
suppleant under den för honom bestämda tjänstgöringstiden, utses ersättare
för den tid, som återstått för den avgångne.

Närmare bestämmelser angående länsnykterhetsnämndernas verksamhet
meddelas av Konungen.

Angående bestridandet av kostnaderna för länsnykterhetsnämndernas
verksamhet är särskilt stadgat.

Öppen vård.

10 §.

Polis- och åklagarmyndighet, som erhåller kännedom om att någon gjort sig skyldig till fylleri eller eljest använt alkoholhaltiga drycker till uppenbar skada för sig eller annan, skall ofördröjligen göra anmälan därom hos nykterhetsnämnden.

Läkare, som i sin verksamhet erhåller kännedom om att någon missbrukar alkoholhaltiga drycker, skall göra anmälan därom hos nykterhetsnämnden. Sådan skyldighet föreligger dock icke, då den, varom fråga är, genom läkarens försorg blir föremål för behandling, ägnad att undanröja skadeverkingarna av missbruket, eller då uttrycklig begäran, att anmälan ej skall göras, framställs av någon alkoholmissbrukaren närstående person och läkaren med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet finner åtgärd av nykterhetsnämnd icke böra ifrågakomma.

Om skyldighet för åklagare att göra anmälan i anledning av uppkommen fråga om förvandling av böter för fylleri är särskilt stadgat.

11 §.

Där åklagare gjort anmälan, som avses i 10 § sista stycket, åligger det nykterhetsnämnden att skyndsamt och senast inom två månader efter det anmälan inkommit lämna åklagaren meddelande om de åtgärder, som vidtagits i anledning av anmälan.

12 §.

Har nykterhetsnämnden genom anmälan eller eljest erhållit kännedom om att någon använt alkoholhaltiga drycker till uppenbar skada för sig eller annan, skall nämnden skyndsamt låta verkställa undersökning och därvid inhämta den kännedom om hans levnadsförhållanden och andra omständigheter för fallets bedömande, vartill anledning förekommer. I samband därmed skall nämnden, där fråga är om tvångsintagning å allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare eller eljest anledning därtill föreligger, föranstalta om läkarundersökning.

Ansökan om tvångsintagning som nyss sagts må, såvida icke särskilda omständigheter föranleda till annat, ej göras av nykterhetsnämnd utan att den, som ansökningsen avser, personligen hörts av nämnden eller, där så ej lämpligen kan ske, av ledamot av nämnden eller tjänsteman hos densamma.

13 §.

1 mom. Där så erfordras, må nykterhetsnämnden kalla den som är föremål för undersökning att personligen inställa sig inför nämnden eller särskilt utsett ombud för nämnden eller av nämnden anvisad läkare.

Nykterhetsnämnd må ock kalla person, som förväntas kunna meddela upplysning i något till nämndens behandling hörande ärende, att inställa sig inför nämnden eller särskilt utsett ombud för nämnden.

Kallelse som ovan sagts må beslutas av nykterhetsnämndens ordförande. Länsstyrelsen äger förordna, att nämnden må uppdraga åt viss tjänsteman hos nämnden att besluta om kallelse.

2 mom. I kallelse må föreskrivas vite av högst femtio kronor.

Har kallelse delgivits minst fyra dagar före inställelsedagen och utebliven kallade utan anmält laga förfall, äger nämnden, dess ombud eller de anvisade läkaren påkalla handräckning för hans hämtande. Blir han icke samma dag inställd genom hämtning, må nämnden i fall av tredska fäll honom till vite, som föreskrivits i kallelsen.

Vad sålunda stadgats skall dock icke gälla, då person, som avses i 1 mom. andra stycket, kallats att inställa sig å plats utanför den kommun, där han bor eller eljest uppehåller sig.

14 §.

Framgår av nykterhetsnämnds undersökning, att den, varom fråga är, missbrukar akoholhaltiga drycker, skall nämnden, där så prövas erforderligt och gagneligt, söka bibringa honom insikt om vådan av alkoholmissbruk samt vidtaga för hans rättelse lämpade *hjälpåtgärder* såsom att söka

- a) förmå honom att under viss tid, dock högst ett år, fortlöpande upprätthålla förbindelse med nämnden eller av nämnden utsedd person;
- b) förhjälpa honom till lämplig anställning eller, i syfte att minska frestelserna till bruk av alkoholhaltiga drycker, bereda honom ombyte av verksamhet eller vistelseort;
- c) föranstalta, att alkoholhaltiga drycker ej utlämnas till honom, samt förmå honom att ej besöka lokaler, där sådana utskänkas;
- d) förmå honom att ingå i nykterhetsförening eller annan lämplig organisation;
- e) förmå honom att rådfråga läkare och följa dennes föreskrifter eller att frivilligt söka lämplig vård.

Där det prövas vara till gagn för den, som befunnits missbruka alkoholhaltiga drycker, äger länsnykterhetsnämnd för viss tid, högst ett år i sänder, förbjuda honom att inköpa rusdrycker hos det i rusdrycksförsäljningsförordningen omnämnda detaljhandelsbolaget. Enahanda befogenhet tillkommer efter länsnykterhetsnämnds bemyndigande jämväl kommunal nykterhetsnämnd.

Närmare bestämmelser angående åtgärder enligt första stycket meddelas av Konungen.

15 §.

Den som är hemfallen åt alkoholmissbruk må av nykterhetsnämnden ställas under övervakning, därest han till följd av sitt missbruk befinnes

- a) vara farlig för annans personliga säkerhet eller kroppsliga eller själsliga hälsa eller för eget liv, eller
- b) utsätta någon, som han är skyldig att försörja, för nöd eller uppenbar vanvård eller eljest grovt brista i sina plikter mot sådan person, eller
- c) ligga det allmänna, sin familj eller annan till last, eller
- d) vara ur stånd att taga vård om sig själv, eller
- e) föra ett för närboende eller andra grovt störande levnadssätt.

Samma lag vare, där någon, som är hemfallen åt alkoholmissbruk, blivit dömd för minst tre under de två senast förflutna åren begångna gärningar, innefattande fylleri, brott, som i 26 kap. 13 eller 14 § strafflagen sägs, därest han vid brottets begående varit berusad av starka drycker, sått det framgått av hans åtbörder eller tal, eller brott, som avses i 4 § lagen den 28 september 1951 om straff för vissa trafikbrott, därest brottet varit en följd av förtäring av starka drycker, eller utan att söka ärligen försörja sig för ett kringflackande liv.

16 §.

Övervakning må fortgå under högst ett år från beslutet därom. Där särskilda förhållanden påkalla längre övervakningstid, må övervakningen dock fortgå under högst två år.

17 §.

Ställes någon under övervakning, skall till övervakare utses därtill lämplig person.

Öppen vård.

10 §.

Polis- och åklagarmyndighet, som erhåller kännedom om att någon gj sig skyldig till fylleri eller eljest använt alkoholhaltiga drycker till uppenbar skada för sig eller annan, skall ofördröjligen göra anmälan därom till nykterhetsnämnden.

Läkare, som i sin verksamhet erhåller kännedom om att någon missbru alkoholhaltiga drycker, skall göra anmälan därom hos nykterhetsnämnden. Sådan skyldighet föreligger dock icke, då den, varom fråga är, genom läkarens försorg blir föremål för behandling, ägnad att undanröja skadeverningarna av missbruket, eller då uttrycklig begäran, att anmälan ej skall göras, framställs av någon alkoholmissbrukaren närstående person eller läkaren med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet finner åtgärden av nykterhetsnämnden icke böra ifrågakomma.

Om skyldighet för åklagare att göra anmälan i anledning av uppkommit fråga om förvandling av böter för fylleri är särskilt stadgat.

11 §.

Där åklagare gjort anmälan, som avses i 10 § sista stycket, åligger det nykterhetsnämnden att skyndsamt och senast inom två månader efter det att anmälan inkommit lämna åklagaren meddelande om de åtgärder, som tagits i anledning av anmälan.

12 §.

Har nykterhetsnämnden genom anmälan eller eljest erhållit kännedom om att någon använt alkoholhaltiga drycker till uppenbar skada för sig eller annan, skall nämnden skyndsamt låta verkställa undersökning och därinhämta den kännedom om hans levnadsförhållanden och andra omständigheter för fallets bedömning, vartill anledning förekommer. I samband därmed skall nämnden, där fråga är om tvångsintagning å allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare eller eljest anledning därtill föreligger, föranställa läkarundersökning.

Ansökan om tvångsintagning som nyss sagts må, såvida icke särskilda omständigheter föranleda till annat, ej göras av nykterhetsnämnden utan å den, som ansökningen avser, personligen hörts av nämnden eller, där ej lämpligen kan ske, av ledamot av nämnden eller tjänsteman hos den samma.

13 §.

1 mom. Där så erfordras, må nykterhetsnämnden kalla den som är förordnad till mål för undersökning att personligen inställa sig inför nämnden eller särskilt utsett ombud för nämnden eller av nämnden anvisad läkare.

Nykterhetsnämnden må ock kalla person, som förväntas kunna meddela upplysning i något till nämndens behandling hörande ärende, att inställa sig inför nämnden eller särskilt utsett ombud för nämnden.

Kallelse som ovan sagts må beslutas av nykterhetsnämndens ordförande. Länsstyrelsen äger förordna, att nämnden må uppdraga åt viss tjänsteman hos nämnden att besluta om kallelse.

2 mom. I kallelse må föreskrivas vite av högst femtio kronor.

Har kallelse delgivits minst fyra dagar före inställelsedagen och utebliven kallad utan anmält laga förfall, äger nämnden, dess ombud eller anvisade läkaren påkalla handräckning för hans hämtande. Bli han icke på samma dag inställd genom hämtning, må nämnden i fall av tredskan för honom till vite, som föreskrivits i kallelsen.

Vad sålunda stadgats skall dock icke gälla, då person, som avses i 1 mom. andra stycket, kallats att inställa sig å plats utanför den kommun, där han bor eller eljest uppehåller sig.

14 §.

Framgår av nykterhetsnämnds undersökning, att den, varom fråga är, missbrukar akoholhaltiga drycker, skall nämnden, där så prövas erforderligt och gagneligt, söka bibringa honom insikt om vådan av alkoholmissbruk samt vidtaga för hans rättelse lämpade *hjälpåtgärder* såsom att söka

a) förmå honom att under viss tid, dock högst ett år, fortlöpande upprätthålla förbindelse med nämnden eller av nämnden utsedd person;

b) förhjälpa honom till lämplig anställning eller, i syfte att minska frestelserna till bruk av alkoholhaltiga drycker, bereda honom ombyte av verksamhet eller vistelseort;

c) föranstalta, att alkoholhaltiga drycker ej utlämnas till honom, samt förmå honom att ej besöka lokaler, där sådana utskänkas;

d) förmå honom att ingå i nykterhetsförening eller annan lämplig organisation;

e) förmå honom att rådfråga läkare och följa dennes föreskrifter eller att frivilligt söka lämplig vård.

Där det prövas vara till gagn för den, som befunnits missbruka alkoholhaltiga drycker, äger länsnykterhetsnämnd för viss tid, högst ett år i sänder, förbjuda honom att inköpa rusdrycker hos det i rusdrycksförsäljningsförordningen omnämnda detaljhandelsbolaget. Enahanda befogenhet tillkommer efter länsnykterhetsnämnds bemyndigande jämväl kommunal nykterhetsnämnd.

Närmare bestämmelser angående åtgärder enligt första stycket meddelas av Konungen.

15 §.

Den som är hemfallen åt alkoholmissbruk må av nykterhetsnämnden ställas under övervakning, därest han till följd av sitt missbruk befinnes

a) vara farlig för annans personliga säkerhet eller kroppsliga eller själsliga hälsa eller för eget liv, eller

b) utsätta någon, som han är skyldig att försörja, för nöd eller uppenbar vanvård eller eljest grovt brista i sina plikter mot sådan person, eller

c) ligga det allmänna, sin familj eller annan till last, eller

d) vara ur stånd att taga vård om sig själv, eller

e) föra ett för närboende eller andra grovt störande levnadssätt.

Samma lag vare, där någon, som är hemfallen åt alkoholmissbruk,

blivit dömd för minst tre under de två senast förflutna åren begångna gärningar, innefattande fylleri, brott, som i 26 kap. 13 eller 14 § strafflagen ägs, därest han vid brottets begående varit berusad av starka drycker, så att det framgått av hans åtbörder eller tal, eller brott, som avses i 4 § lagen den 28 september 1951 om straff för vissa trafikbrott, därest brottet varit en följd av förtäring av starka drycker, eller

utan att söka ärligen försörja sig för ett kringflackande liv.

16 §.

Övervakning må fortgå under högst ett år från beslutet därom. Där särskilda förhållanden påkalla längre övervakningstid, må övervakningen dock fortgå under högst två år.

17 §.

Ställes någon under övervakning, skall till övervakare utses därtill lämplig person.

Övervakare har att öva tillsyn över den som är ställd under överv och söka befordra vad som kan lända till hans hjälp. Vid övervakningen noga tillses, att den övervakade icke utsättes för allmän uppmärksamhet eller onödigtvis störes i lovlig verksamhet.

Den övervakade skall föra ett nyktert liv, städse hålla övervakaren underrättad om sin bostad och adress samt på kallelse infinna sig hos honom. Närmare bestämmelser angående övervakning meddelas av Konungen.

Tvångsintagning å vårdanstalt.

18 §.

Den som är hemfallen åt alkoholmissbruk må tvångsintagas å allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare, då enligt 15 § förutsättningar föreligger för anordnande av övervakning samt

- a) hjälpåtgärder vidtagits eller övervakning varit anordnad utan att ha kunnat återföras till ett nyktert liv, eller
- b) hjälpåtgärder och övervakning uppenbarligen skulle vara gagnlös eller
- c) försök med hjälpåtgärder eller övervakning med hänsyn till hans farlighet icke kan avvaktas.

Om tvångsintagning beslutar länsstyrelsen.

19 §.

1 mom. Ansökan om tvångsintagning göres hos länsstyrelsen av nykterhetsnämnden.

Ansökan skall dock göras av polismyndigheten i orten, om framställning från nykterhetsnämnden finnes icke utan olägenhet kunna avvaktas med hänsyn till att alkoholmissbrukaren

till följd av sitt missbruk är farlig för annans personliga säkerhet eller kroppsliga eller själsliga hälsa eller för eget liv eller

utan att söka ärligen försörja sig för ett kringflackande liv eller

på grund av oförmåga att taga vård om sig själv är i trängande behov av omedelbar vård.

Innan polismyndigheten gör ansökan, skall den samråda med nykterhetsnämnden i orten, dess ordförande eller tjänsteman hos nämnden i ansvarig ställning.

2 mom. Har någon, som är hemfallen åt alkoholmissbruk, begått brotlig gärning men i anseende till sin sinnesbeskaffenhet icke fällts till ansvar och har han vid prövning i vederbörlig ordning befunnits icke vara i behov av vård å sinnessjukhus, må länsstyrelsen, även utan att ansökan däröfver gjorts, besluta om tvångsintagning, om förutsättningar därför eljest föreligger.

20 §.

Har ansökan om tvångsintagning grundats på att någon är farlig för annans personliga säkerhet eller kroppsliga eller själsliga hälsa eller för eget liv, utgör återkallelse av ansökningen ej hinder för länsstyrelsen fortsätta med ärendets handläggning.

21 §.

1 mom. Polismyndighet skall ofördröjligen på lämpligt sätt tills vidare omhändertaga den som är hemfallen åt alkoholmissbruk,

om han är farlig för annans personliga säkerhet eller eget liv och far är så överhängande, att länsstyrelsens beslut om tvångsintagning ej utvåda kan avvaktas, eller

om han utan att söka ärligen försörja sig för ett kringfläckande liv och et kan antagas, att han kommer att avvika från orten, innan länsstyrelsen prövat ansökan om tvångsintagning.

Polismyndigheten må ock tills vidare omhändertaga den som är hemfallen åt alkoholmissbruk och på grund av oförmåga att taga vård om sig själv är i trängande behov av omedelbar vård.

2 mom. Varder någon omhändertagen enligt 1 mom. innan ansökan gjorts om tvångsintagning, skall sådan ansökan utan uppskov göras.

22 §.

Ansökan om tvångsintagning skall innehålla fullständig redogörelse för den i ärendet företagna undersökningen och för de övriga åtgärder som vidtagits. Har beträffande den som ansökningen avser anmälan gjorts enligt 10 § sista stycket, skall avskrift därav fogas vid ansökningen.

I övrigt böra vid ansökningen fogas prästbevis och läkarbetyg.

Formulär för sådant prästbevis och läkarbetyg, så ock för redogörelse, som i första stycket sägs, fastställas av socialstyrelsen.

Saknas prästbevis eller läkarbetyg eller finnes den förebragta utredningen annorledes ofullständig, har länsstyrelsen att ombesörja erforderlig komplettering. Vill länsstyrelsen föranstalta om läkarundersökning, äger länsstyrelsen kalla den som ansökningen avser att inställa sig inför anvisad läkare. I sådant fall skall vad i 13 § 2 mom. sägs äga motsvarande tillämpning.

23 §.

Har ansökan hos länsstyrelsen gjorts i behörig ordning, skola ansökningshandlingarna ofördröjligen delgivas den som ansökningen avser och, om han är omyndig, den som enligt lag har att sörja för hans person, med föreläggande att inom viss kort tid skriftligen eller muntligen förklara sig över ansökningen vid äventyr, om det försummas, att ärendet ändock avgöres. Finnes någon böra lämnas tillfälle att yttra sig över handling, som inkommit efter det ansökningen utställts till förklaring, skall sådan handling delgivas honom.

24 §.

Föreläggande, som i 23 § sägs, skall innehålla erinran om rätten att påkalla förhör enligt 27 §. Har länsstyrelsen vid föreläggandets meddelande beslutat anordna förhör, skall detta tillkännagivas i föreläggandet med angivande tillika att förklaring kan avgivas vid förhöret.

Är den som ansökningen avser omhändertagen enligt 21 § 1 mom. må, där länsstyrelsen av särskild anledning anordnar förhör med honom innan ansökningshandlingarna utställts till delgivning enligt 23 §, sådan delgivning underlätas och handlingarnas innehåll i stället vid förhöret tillkännagivas för den, varom fråga är; dock åligger länsstyrelsen att på begäran tillhandahålla honom avskrift av ansökningshandlingarna.

25 §.

Föreligger, såvitt tillgänglig utredning visar, förutsättning för omhändertagande enligt 21 § 1 mom., må länsstyrelsen, även innan den som ansökningen avser blivit hörd i ärendet, föranstalta om att han i avbidan på slutligt beslut tills vidare intages å allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare eller, om plats å dylik anstalt ej omedelbart kan beredas, omhändertages och vårdas på annat lämpligt sätt.

När skäl äro därtill, må länsstyrelsen jämväl förordna, att alkoholmissbrukare, som avses i 19 § 2 mom., i avbidan på slutligt beslut omhändertages och vårdas på lämpligt sätt.

26 §.

Har någon omhändertagits enligt 21 § 1 mom., åligger det länsstyrelsen att, sedan ansökan om tvångsintagning inkommit, utan uppskov pröva huruvida han fortfarande skall vara omhändertagen.

Sedan tid för förklaring över ansökningen utgått, har länsstyrelsen utan oskäligt dröjsmål föranstalta om erforderligt förhör i ärendet samt företaga detsamma till slutligt avgörande.

27 §.

Förhör med den, om vars intagning är fråga, skall, där ej särskilda skäl däremot äro, av länsstyrelsen anordnas, om han i förklaring begärt att bli muntligen hörd. Länsstyrelsen må jämväl eljest förordna om dylikt förhör ävensom förhör med annan person, som förväntas kunna lämna upplysning av betydelse för ärendets bedömning.

Beträffande kallelse till förhör inför länsstyrelsen, hämtning och annan påföljd av utevaro skola bestämmelserna i 13 § 2 mom. första och andra styckena äga motsvarande tillämpning; dock skall i fråga om hämtning till förhör gälla dels att handräckning härför må meddelas, där den uteblivna bevisligen kallats till förhöret så tidigt att han kunnat inställa sig å förordnad dag, dels ock att person, som skall höras upplysningsvis, ej må hämtas förrän det befunnits, att han ej genom viten kunnat förmås till inställelse.

28 §.

Vid förhör inför länsstyrelsen skola förhandlingarna vara offentliga. Länsstyrelsen äger dock avvisa åhörare, som enligt vad känt är eller antagas ej fyllt tjuguetår. När den som ansökningen avser det begär, så ock eljest när länsstyrelsen finner omständigheterna föranleda därtill, skall handläggningen äga rum inom stängda dörrar, därvid länsstyrelsen likväl må medge hans anhöriga ävensom andra, vilkas närvaro kan förväntas bliva till nytta under förhöret, att övervara detsamma.

Länsstyrelsen må höra person upplysningsvis utan att den som ansökningen avser är närvarande.

Konsulent eller assistent hos länsnykterhetsnämnden eller annan, som företräder denna nämnd, så ock representant för vederbörande kommunnykterhetsnämnd skola få tillfälle att närvara vid förhöret.

Protokoll skall föras över vad vid förhöret förekommer.

29 §.

Finner länsstyrelsen av förhållandena påkallat, att någon varder vid dörrstol hörd såsom vittne, eller är den, som skall höras upplysningsvis, så avlägset boende, att hans hörande vid länsstyrelsen är förenat med oskälig omgång eller kostnad, äger länsstyrelsen förordna, att förhör angående uppgivna omständigheter skall äga rum vid den underrätt, som med hänsyn till tid och plats för dess sammanträden prövas lämplig. På framställning skall länsstyrelsen skiljeordningsordförande låta till rätten inkalla dem, som skola höras, ävensom underrättas sökanden i ärendet och den, om vars intagning är fråga.

Där rätten finner det lämpligt, må rätten förordna, att förhöret skall hållas inom stängda dörrar.

30 §.

I fråga om ersättning till den, som enligt förordnande av länsstyrelsen i stället sig för att vittna eller upplysningsvis höras, skall vad som finnes skiljeordningsord angående ersättning av allmänna medel till vittne äga motsvarande tillämpning; dock skall ersättningen alltid stanna å statsverket.

Om ersättning, som avses i denna paragraf, beslutar länsstyrelsen. Ersättning till den, vilken höres enligt 29 §, bestämmes dock av rätten.

31 §.

Finner länsstyrelsen vid slutlig prövning av ärende angående tvångsintagning, att den, om vars intagning är fråga, kan antagas låta sig rätta genom hjälpåtgärd eller övervakning, må länsstyrelsen förordna om sådan åtgärd eller uppdraga åt nykterhetsnämnd att föranstalta därom.

32 §.

Länsstyrelsens slutliga beslut jämte besvärshänvisning, där klagan över beslutet må föras, skall skriftligen mot bevis ofördröjligen delgivas sökande samt den som beslutet avser. Tillkännagives beslutet vid förhör inför länsstyrelsen i den sistnämndes närvaro, må dock skriftlig delgivning med honom underlåtas, och skall han i sådant fall anses hava fått del av beslutet vid förhöret; dock åligger det länsstyrelsen att på begäran genast tillhandahålla utskrift av beslutet.

Har beslutet tillkommit efter anmälan, som avses i 10 § sista stycket, skall underrättelse om beslutet tillställas åklagaren.

Där nykterhetsnämnd ej är sökande, skall underrättelse om beslutet över-sändas till nykterhetsnämnden i hemortskommunen samt, om annan nykterhetsnämnd tagit befattning med ärendet, till denna nämnd.

33 §.

Där länsstyrelsen ej annorlunda förordnar, må beslut om tvångsintagning gå i verkställighet utan hinder därav, att det ej äger laga kraft.

34 §.

Länsstyrelsen har att föranstalta om verkställighet av slutligt beslut om tvångsintagning,

a) därest beslutet grundats därpå att den som beslutet avser är farlig för annans personliga säkerhet eller kroppsliga eller själsliga hälsa eller för eget liv eller att han utan att söka ärligen försörja sig fört ett kringflackande liv;

b) då eljest polismyndighet gjort ansökan om tvångsintagning enligt 19 § 1 mom.;

c) då fråga är om person som avses i 19 § 2 mom.; samt

d) då beslutet tillkommit efter anmälan, som avses i 10 § sista stycket.

I övriga fall ankommer det på nykterhetsnämnden att föranstalta om verkställigheten.

35 §.

1 mom. Den myndighet, som enligt 34 § har att föranstalta om verkställighet av beslut om tvångsintagning, äger bevilja villkorligt anstånd därmed.

Där särskilda skäl föreligga, må länsstyrelsen i beslut om tvångsintagning förordna om villkorligt anstånd, ändå att enligt 34 § beslutet skall verkställas genom nykterhetsnämnds försorg.

2 mom. Den myndighet, som enligt 1 mom. förordnat om villkorligt anstånd, äger förklara anståndet förverkat. Länsstyrelsen äger bemyndiga nykterhetsnämnden att besluta om förverkande av anstånd, som medgivits av länsstyrelsen.

Har anstånd förklarats förverkat, skall beslutet om tvångsintagning omedelbart verkställas utan hinder av att besvär anföras.

36 §.

I samband med beslut om villkorligt anstånd med tvångsintagning skall den beslutande myndigheten ställa den som beslutet avser under övervakning. Därvid skola bestämmelserna i 16 och 17 §§ äga motsvarande tillämpning.

I den mån det finnes påkallat för att återföra den, som erhållit villkor anstånd med tvångsintagning, till ett nyktert liv må, jämte det förordnade meddelas om övervakning, tillika föreskrifter meddelas honom angående hans sysselsättning, vistelseort eller annat (*lydnadsföreskrifter*). Lydnadsföreskrifter kunna innehålla, att han skall

- a) fullständigt avhålla sig från bruk av alkoholhaltiga drycker;
- b) underkasta sig sjukhusvård eller vård å inackorderingshem eller inom familjevården;
- c) vistas inom viss eller vissa kommuner;
- d) begagna sig av honom anvisad bostad eller antaga arbete eller anställning, som kan beredas honom, och icke avflytta från bostaden eller lämna anställningen utan tillstånd av nykterhetsnämnden eller övervakaren;
- e) bemyndiga person, som nykterhetsnämnden i orten eller övervakaren finner lämplig, att uppbära honom tillkommande arbetsförtjänst eller andra penningmedel, så ock att underkasta sig andra inskränkningar i fråga om förfogandet däröver.

Då beslut om anstånd meddelas av länsstyrelse, må åt nykterhetsnämnd uppdragas att förordna om övervakning och besluta om lydnadsföreskrifter.

Den myndighet, som meddelat lydnadsföreskrifter, må besluta om ändring av eller tillägg till desamma.

37 §.

Finner länsstyrelsen vid sådant beslut om tvångsintagning, vars verkställande ankommer på länsstyrelsen, att den som beslutet avser genast bör intagas å allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare, men kan plats ej omedelbart beredas, äger länsstyrelsen, när skäl därtill äro, draga försorg om att han under tiden omhändertages och vårdas på annat lämpligt sätt; dock må sådan provisorisk vård ej fortgå under längre tid än tre månader.

38 §.

Nykterhetsnämnd, som har att föranstalta om verkställighet av beslut om tvångsintagning, äger därvid påkalla handräckning av polismyndigheten, om så finnes erforderligt.

39 §.

Där verkställighet av beslut om tvångsintagning ej påbörjats genom att den som beslutet avser intagits å allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare inom ett år eller, i fall varom i 34 § under d) sägs, inom två år efter beslutets meddelande, vare det förfallet.

Anstaltsvård och eftervårdande verksamhet.

40 §.

Allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare enligt denna lag är

1. anstalt eller avdelning därav, som av staten inrättats för sådant ändamål;
2. av landsting, kommun, förening, stiftelse eller annan anordnad anstalt eller avdelning därav, vilken av Konungen erkänts såsom allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare.

Sådant erkännande kan när som helst återkallas.

Allmän vårdanstalt skall stå under ledning av en styrelse.

Vid allmän vårdanstalt skall finnas föreståndare. För avdelning av sådan anstalt må särskild föreståndare tillsättas, och skall, där så sker, vad i

denna lag stadgas om föreståndare för anstalten äga tillämpning å föreståndare för avdelningen.

Konungen meddelar närmare bestämmelser angående anstalternas verksamhet.

41 §.

De allmänna vårdanstalterna skola stå under tillsyn av socialstyrelsen.

42 §.

Socialstyrelsen äger förordna om överflyttning av intagen person från en allmän vårdanstalt till en annan; sådant förordnande må genast gå i verkställighet.

43 §.

Behandlingen av de intagna skall anpassas efter vårdens huvudsakliga syfte att återföra dem till ett nyktert liv.

Envar intagen skall vara pliktig att följa de för anstalten gällande ordningsföreskrifterna samt att fullgöra det arbete, som ur synpunkten av en ändamålsenlig vård ålägges honom.

Om flitpenningar eller liknande ersättningar till de intagna förordnar Konungen eller, efter Konungens bemyndigande, socialstyrelsen.

44 §.

Den tid, varunder den, som på grund av slutligt beslut intagits å allmän vårdanstalt, må kvarhållas (*vårdtid*), utgör ett år. Har han förut varit intagen å sådan anstalt och är beslutet meddelat inom fem år från senaste utskrivningen, är dock vårdtiden två år.

Utskrivning från anstalten skall ske före vårdtidens utgång, om grundad anledning föreligger till antagande, att den intagne efter utskrivningen skall föra ett nyktert liv.

45 §.

Har beslut om intagande å allmän vårdanstalt grundats därpå, att den, som beslutet avser, är farlig för annans personliga säkerhet eller kroppsliga eller själsliga hälsa eller för eget liv, eller har beslutet meddelats jämlikt 19 § 2 mom., eller har någon, som förut minst tre gånger varit intagen å allmän vårdanstalt, ånyo intagits enligt slutligt beslut, som meddelats inom ett år från senaste utskrivningen, då må, därest den intagne med hänsyn till sin sinnesart samt sitt föregående liv och förhållande i anstalten måste antagas i händelse av utskrivning icke komma att föra ett nyktert liv, den i 44 § angivna vårdtiden förlängas med två år.

Beslut om kvarhållande enligt första stycket meddelas av anstaltens styrelse för högst sex månader i sänder och bör styrelsen i god tid före den förlängda vårdtidens utgång upptaga frågan om ytterligare förlängning till prövning. Beslutet skall underställas socialstyrelsens prövning.

46 §.

Vid beräkning av vårdtiden skall inräknas den tid, varunder den intagne före intagningen varit omhändertagen enligt 21, 25 eller 37 §.

Har någon jämlikt 58 § frivilligt ingått å allmän vårdanstalt och påkallas, medan han är intagen, verkställighet av beslut om tvångsintagning, skall den tid, under vilken han frivilligt vistats å anstalten, likaledes inräknas i vårdtiden.

47 §.

Har någon, som intagits å allmän vårdanstalt, blivit häktad eller överflyttad till fångvårdsanstalt för att undergå frihetsstraff eller förvandlingsstraff för böter, eller har han avvikit från vårdanstalten, skall den tid, under vilken han sålunda ej vistats å anstalten, icke inräknas i vårdtiden.

48 §.

Vill någon, som är intagen å allmän vårdanstalt, frivilligt kvarstanna anstalten efter utgången av vårddagen, må det, när skäl äro därtill, medgiva för högst fyra månader under villkor, att han skriftligen förbinder sig å kvarstanna under den tid, som bestämmes. Är han omyndig, erfordras samtycke av den, som enligt lag har att sörja för hans person.

49 §.

1 mom. Där det prövas vara till gagn, må anstaltens styrelse medgiva den intagne att under återstoden av vårddagen eller under viss del därav på försök vistas utom anstalten (*försökspermission*).

Anstaltens styrelse äger uppdraga åt föreståndaren för anstalten att besluta om sådan permission.

Skyldighet för anstaltens styrelse eller föreståndare att upptaga framställning om försökspermission föreligger icke, med mindre fyra månader förflutit av vårddagen.

2 mom. Permission under högst sju dagar i följd (*tillfällig permission*) må beviljas av föreståndaren.

50 §.

Om beslutad försökspermission har föreståndaren att, i god tid innan den intagne lämnar anstalten, underrätta nykterhetsnämnden, som enligt 19 § tagit befattning med intagningsärendet, samt nykterhetsnämnden i den kommun, dit den permitterade begiver sig.

I fall av behov har föreståndaren att med anlitan av arbetsförmedlingsorganisation, som utövar social hjälpverksamhet, eller enskild person söka i tid bereda den permitterade lämplig sysselsättning samt förhjälpa honom till ort, där sådan erhållits, eller vidtaga andra tjänliga åtgärder till hans bistånd.

51 §.

Där det ej på grund av särskilda omständigheter finnes obehövt, skall anstaltens styrelse ställa den permitterade under övervakning eller uppdraga åt nykterhetsnämnden att besörja därom. Därvid skall vad som stadgas i 17 § äga motsvarande tillämpning.

Vare sig övervakning anordnas eller ej, må anstaltens styrelse såsom villkor för permission meddela den permitterade lydtnadsföreskrifter, därvid bestämmelserna i 36 § andra—fjärde styckena skola äga motsvarande tillämpning.

Anstaltens styrelse äger uppdraga åt föreståndaren att i fråga om den som av honom permitteras, meddela beslut, som avses i denna paragraf, samt att besluta om ändringar och tillägg av mindre vikt i lydtnadsföreskrifter, som styrelsen utfärdat.

52 §.

Undandrager sig den permitterade övervakning eller bryter han eljest mot meddelade föreskrifter, äger anstaltens styrelse eller, enligt styrelsens uppdrag, föreståndaren för anstalten besluta om hans återhämtande.

Har ej före vårddagens utgång beslut meddelats om den permitterade återhämtande, skall han utskrivas å slutdagen.

Om den permitterade hämtas åter eller eljest återvänder till anstalten efter det beslut om hans återhämtande meddelats, skall den tid, varunder han vistats utom anstalten, icke inräknas i vårddagen.

53 §.

Om utskrivning före vårddagens utgång beslutar anstaltens styrelse. När skäl därtill äro, må även socialstyrelsen, efter anstaltsstyrelsens förordnande, förordna om utskrivning.

54 §.

Vid utskrivning skall vad i 50 och 51 §§ är stadgat äga motsvarande tillämpning. Beslut att ställa den utskrivne under övervakning eller att meddela honom lydadsföreskrifter skall avse viss tid, högst ett år, från dagen för utskrivningen.

55 §.

Missbrukar den utskrivne alkoholhaltiga drycker samt undandraget sig övervakning eller bryter mot meddelade lydadsföreskrifter, må länsstyrelsen, om han ej genom hjälpåtgärd kunnat återföras till ett nyktert liv eller sådan åtgärd provas vara gagnlös, besluta, att han skall återintagas å allmän vårdanstalt.

I ansökan om återintagning skall noggrant angivas, i vilka avseenden den utskrivne brutit mot de meddelade föreskrifterna, samt redogörelse lämnas för hans uppförande i övrigt under tiden efter utskrivningen. Ansökningen skall för att kunna föranleda beslut enligt första stycket hava inkommit till länsstyrelsen före utgången av den tid, varunder den som ansökningen avser är underkastad övervakning eller lydadsföreskrifter.

Bestämmelserna i 19—21 och 23—39 §§ skola äga motsvarande tillämpning för de fall, varom i denna paragraf är fråga.

56 §.

Polismyndighet har att på begäran lämna handräckning för återhämtande till allmän vårdanstalt av den, som avvikit därifrån, och av permitterad, som enligt meddelat beslut skall hämtas åter till anstalten, så ock för verkställighet av beslut om intagens överflyttning från en allmän vårdanstalt till annan.

57 §.

Misstänkes den, som tvångsintagits å allmän vårdanstalt eller, på sätt i 58 § sägs, frivilligt ingått å sådan anstalt och därvid förbundit sig att kvarstanna å anstalten ett år, att hava före utskrivning från anstalten begått brott, varå enligt lag icke kån följa högre straff än böter eller fängelse i sex månader, och hör brottet under allmänt åtal eller har det av målsäganden angivits till åtal, ankommer det å statsåklagaren att efter hörande av anstaltens styrelse avgöra, huruvida åtal lämpligen bör ske. Har brottet begåtts innan den intagne fyllt aderton år, skall frågan om åtal provas i nämnda ordning ändå att högre straff än nyss sagts kan följa å brottet.

58 §.

Vill någon, som är hemfallen åt alkoholmissbruk, frivilligt ingå å allmän vårdanstalt, må han intagas under villkor, att han i egenhändigt underskriven ansökan hos anstaltens föreståndare eller hos socialstyrelsen gjort framställning därom samt skriftligen förbundit sig att kvarstanna å allmän vårdanstalt under viss tid, som dock ej må överskrida ett år. Är han omyndig, erfordras samtycke av den, som enligt lag har att sörja för hans person.

Vid ansökningen skola fogas åldersbevis ävensom läkarbetyg, avfattat enligt av socialstyrelsen meddelade anvisningar.

Den, som är sålunda intagen å allmän vårdanstalt, må kvarhållas under den tid, som angives i den skriftliga förbindelsen, men må, när omständigheterna därtill föranleda, utskrivnas tidigare.

Vad i 42, 43, 47 och 48 §§, 49 § utom 1 mom. tredje stycket samt 50—53 och 56 §§ stadgats äger motsvarande tillämpning rörande frivilligt intagna.

Besvär.

59 §.

Beslut av nykterhetsnämnd må överklagas av den som beslutet rör, o beslutet innebär utdömmande av vite, förordnande enligt 15 § om övervakning, meddelande av lydadsföreskrift, förverkande av anstånd med verkställighet eller förbud som avses i 14 § andra stycket. Över annat av nykterhetsnämnd enligt denna lag meddelat beslut må klagan ej föras.

Klagan föres genom besvär hos länsstyrelsen.

60 §.

Beslut av anstaltsstyrelse eller föreståndare må överklagas av den som beslutet rör, om beslutet avser fråga om försökspermission, utskrivning eller annan vårdfråga eller om det innebär förordnande om övervakning eller meddelande av lydadsföreskrift.

Talan föres genom besvär hos socialstyrelsen inom tre veckor från det klaganden erhöll kännedom om beslutet.

61 §.

Länsstyrelsens beslut må överklagas av den som beslutet rör, om beslutet innebär förordnande om tvångsintagning, avslag å ansökan härom, villkorligt anstånd med verkställighet, förverkande av dylikt anstånd eller utdömmande jämlikt 22 eller 27 § av vite, så ock då beslutet avser ersättning åt den som inkallats att upplysningsvis höras inför länsstyrelsen.

Talan föres hos Konungen genom besvär, vilka skola ingivas till länsstyrelsen. Länsstyrelsen skall skyndsamt infordra förklaring över besvären, om anledning därtill ej uppenbarligen saknas, samt, efter att hava införskaffat den ytterligare utredning, som kan vara erforderlig, till inrikesdepartementet insända samtliga målet rörande handlingar tillika med eget utlåtande.

Klagan över beslut, som av länsstyrelse särskilt meddelats om någons omhändertagande, må av honom föras i enahanda ordning, dock utan inskränkning till viss tid.

Över annat av länsstyrelse meddelat slutligt beslut, än ovan sägs, är klagan ej tillåten. Ej heller må särskild klagan föras, där länsstyrelse under ärendes handläggning meddelat annat beslut, än förut är sagt.

62 §.

Över beslut av socialstyrelsen må den som beslutet rör söka ändring hos Konungen genom besvär, vilka skola ingivas till inrikesdepartementet

Särskilda föreskrifter och ansvarsbestämmelser.

63 §.

Vad i denna lag är stadgat om kommun skall äga motsvarande tillämnning i avseende å fattigvårdssamhälle, som består av två eller flera kommuner.

64 §.

Då undersökning eller annan åtgärd enligt denna lag vidtages, bör noga tillses, att den som åtgärden avser icke utsättes för allmän uppmärksamhet eller onödigtvis störes i lovlig verksamhet.

Vad hos nykterhetsnämnd förekommit rörande personer, som äro för mål för nämndens behandling, må ej yppas för obehöriga.

Alla handlingar i förekommande ärenden skola så förvaras, att de icke åtkommas av obehöriga.

65 §.

Myndigheter, som handlägga ärenden enligt denna lag, böra samarbeta med varandra. Inbördes samarbete bör ock äga rum mellan sådana myndigheter samt fattigvårdsstyrelser, barnavårdsnämnder och andra myndigheter ävensom vårdanstalter och organisationer, vilka utöva social hjälpverksamhet.

66 §.

Delgivning av kallelser eller andra meddelanden enligt denna lag skall ske genom posten, såvida icke vederbörande myndighet finner den böra verkställas på annat sätt. Om postdelgivning ej användes, må biträde för delgivningen påkallas hos polismyndigheten.

I övrigt skall beträffande delgivning i tillämpliga delar gälla vad som finnes stadgat i 33 kap. 6, 7, 14, 23 och 25 §§ rättegångsbalken.

67 §.

Finner nykterhetsnämnd, att någon, som är hemfallen åt alkoholmissbruk, bör förklaras omyndig eller att förmyndare i hans ställe eller jämte honom bör förordnas för hans myndling, har nämnden att göra anmälan härom hos överförmyndaren.

68 §.

Hjälper någon den som är intagen å allmän vårdanstalt att avvika från anstalten, straffes med dagsböter eller fängelse.

Försök straffes efter vad i 3 kap. strafflagen stadgas.

69 §.

Lämnar någon alkoholhaltiga drycker åt den som honom veterligen är underkastad föreskrift enligt denna lag om avhållsamhet från bruk av sådana drycker eller är intagen å allmän vårdanstalt eller hjälper någon eljest sådan person att åtkomma dylika drycker, straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

70 §.

Köper någon rusdrycker i strid mot förbud, som avses i 14 § andra stycket, straffes med böter, högst trehundra kronor.

71 §.

Viten, som omförmälas i 13 §, tillfalla kommunens kassa.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1955.

Genom lagen upphäves lagen den 12 juni 1931 (nr 233) om behandling av alkoholister (alkoholistlag); dock att i fråga om anförande av besvär över beslut, som meddelats före den 1 oktober 1955, förut gällande bestämmelser skola tillämpas.

Förordnande, som meddelats jämlikt 14 § 2 mom. alkoholistlagen, upphör att gälla i och med ikraftträdandet av denna lag.

Kommunal nykterhetsnämnd och systembolag åligger att i god tid före lagens ikraftträdande lämna länsnykterhetsnämnd uppgift om personer, beträffande vilka beslut meddelats att rusdrycker icke må till dem utminuterast; och har länsnykterhetsnämnden att pröva, huruvida förbud enligt 14 § andra stycket denna lag skall meddelas beträffande sådana personer.

Där i lag eller författning förekommer hänvisning till lagrum, som ersatts genom bestämmelse i denna lag, skall denna i stället tillämpas. Vad i lag eller författning finnes stadgat om allmän alkoholistanstalt skall i stället avse allmän vårdanstalt för alkoholmissbrukare.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till ytterm
visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. s
bekräfta låtit.

Stockholms slott den 27 juli 1954.

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

(Inrikesdepartementet.)

GUNNAR HEDLUND.

